

DÍKUVZDÁNÍ ZA ÚRODU

200 BOŽE, OD NĚHOŽ VŠECKO MÁME

TEXT: KAŠPAR NEUMANN † 1715

HUDBA: JOHANN GOTTFRIED SCHICHT 1819 • ÚPRAVA: 4. SLOKA

Bo - že, od ně - hož vše - cko má - me,
v něm mno - hé da - ry na - lé - zá - me,
svět ten - to jest dům pro - stran - ný,
kte - ré dá - váš jak se lí - bí;
za ně buď jmé - nu tvé - mu čest,
Bo - že! Kdo To - bě ro - vný jest?

2. Kdo může lidi všechny sčisti, / kteří dnes při tvém stolu jsou? / Ty však každému dáváš jísti, / Ty krmíš je dobrotou svou; / a působíš, že krajina / jedna každá svou živnost má.
3. Ty činíš, že lidé v naději / osívají zem pro zboží, / které časem svým shromažďují, / když ruka tvá to rozmnoží; / jasno, vítr i déšť ranní / rozkaz tvůj ochotně plní.
4. Tak země pokrm lidem dává; / a každý se tomu diví, / že pole chlebem se nám stává, / co mrtvé je, to nás živí; / mnohem více, tedy tělo, / to povstane, jež zemřelo.
5. Vždy však, nechceme to tajiti, / tvé požehnání nás živí, / cokoli můžeme užítí, / má slávy tvé být znamení, / rty i srdce mají Tobě / díky vzdávat v každé době.